

Купи слѣдователно сто хыляды литры и гы про-  
води тось часъ на *Брайтъ* и съдружіе.

— Захарь-та има *десетъ сто* литрата.

— Почакай да слѣзе. Нѣщо друго ?

— Нищо,

— Жоржо Вашингтонъ, имамъ да ти дамъ е-  
дно извѣстіе.

— Да са не е оженила сестра ми ?

— О, да дадеше Богъ ! Но мыслиж че тя бе-  
зумната ще остане неоженена. Притежателтъ на  
Сиото-Тоунъ стигнѣ днесъ тука.

— Притежателтъ !

— Да, онзи Френець който бѣше купилъ лѣ-  
са, на който и ты и азъ си построихмы нашата  
кѣща, и дѣто имамы най-голѣмата часть отъ и-  
муществото си.

— Да го удушимъ.

— И азъ тѣй помислихъ ; но ты нѣма да са  
наемеш за тѣзи работъ.

— Защо не ? Азъ вынѣгы са наемамъ за си-  
чко което спомага за утвърденіето и безопасно-  
сть-та на кѣщата на Самуила Буттерфлай и сына.

— Най добрѣ ; но трѣба да си земеш мѣр-  
кытѣ. На зла честь ный най-много имамы инте-  
ресъ да махнемъ отъ срѣдата тогось Френеца,  
защото намъ принадлежи третята часть на града ;  
и ако си поиска имуществото, ный ще заблатимъ  
по-голѣмата часть отъ вознаграденіето.

— Нѣма да заплатимы нищо. Свикай едно съ-